

ויוחי) לסיום הקריאה בספר בראשית - תשס"ד

זה ספר תולדות האדם

אנשים היו קוראים לעם היהודי "עם הספר"; לימים היו מי שהבינו שעם הספר אוהב ספרים רבים ומכאן שמו. אנשים אחרים הבינו ש"עם הספר" הוא עם של ספר אחד.

אנשים יהודים שאהבו להיקרא "עם הספר" ידעו להגיד שגם אם זהו ספר אחד, הוא ספר הנפתח לספרים רבים ולספריות אחדות כפי שהוא נפתח לעמים רבים ולדתות אחדות; נפתח לכאלה שהם הולכי דעה ואמונה בספר, ולכאלה שספר בכלל הוא הלך דעתם.

זה ספר תולדות האדם

נפשו של אדם היא ספריה גדולה הנאספת בשבילי תולדותיו ומתווספת לאורך חייו. אנחנו נולדים עם ספרים שהיו בנו קודם, ובהולכנו בפרוזדורי החיים אנחנו מוסיפים להם שורות, דפים, ולעיתים גם פרקים שלמים. התנייך, ספר הספרים הזה, הוא שורת המדפים הראשונה והמעצבת של ספרית הנפש:

כי מאז מעשה בראשית מפרפרת רוחנו בין התוהו ובוהו לסדר העולם החדש ובין מחשכי תהום רבא למבדיל בין חושך לאור.

מאז בריאת האדם מושך אותנו ליבנו אל מחוזות גן העדן הבטלניים, והאחריות טבועה בנו לעבוד את העולם הזה ולשומרו.

מאז לידתה של חוה אנחנו מנסים ללמוד מה היא אהבה, מה היא בגידתו של הנחש, ומה הוא צער גידול בנים. ומבעד ללהט המסמא של החרב המתהפכת - מאיים אות קיין על חדרינו הכמוסים.

מאז ימיו של נח מרחפים מעלינו החטא כענני מבול כבדים משאת, והגעגוע לברית השלום של הקשת.

מאז ימי אברהם, אנחנו נודדים בין האמונות הנצחיות, עוזבים בית ומולדת ומנסים להאמין בצדקתה של סוף הדרך.

מאז ימי ישמעאל, אנחנו רדופי קנאות, עצובי בדידות מדבר וגירוש, חרוכי גרון צמא לאהבת אים ואב וכמהים לצל.

מאז ימי יצחק, חרוט בנו הפחד מאימתן של האמונות משולחות האלוהים, אלו המוצאות להן בכל גבעה הר למזבחותיהן ומשרשות כל סבך של פשרה וחרטה פן יאחז בו האייל.

מאז ימי עֶשׂוֹ אנחנו מבקשים לנו ברכה שניתנה לאחר ומחפשים בנו את גבורת הנפש
לסלוח את שבלתי נסלח.

מאז ימי יעקב, יוקדת בנו אהבת המלאכים העולים ויורדים ושנאת סולמות התוהו,
אהבת האחים ושנאתם, אהבת דינה ושנאת שָׁכַם, אהבת לאה התלויה בדבר, אהבת
רחל החרופה ואהבת החלומות.

זה ספר תולדות אדם שסיפוריו צרובים בכוננים הקשוחים של האנושות ועלילותיו
חתומות בספריית נפשה.

הולך לו אדם לאורך חייו ומוסיף לה דפים וכורך לו אותם לספר והוא מהלך בימיו
ומדפדף בדפים של ספריית הנפש.